

Bottazzi proti Itálii [velký senát] – č. 34884/97

Rozsudek ze dne 28. 7. 1999 [velký senát]

Článek 6

Článek 6-1

Přiměřená lhůta

Délka řízení o přiznání válečného důchodu: *porušení*

Skutkový stav – V dubnu 1991 obdržel Účetní dvůr prostřednictvím ministra financí stěžovatelovu správní žalobu proti rozhodnutí, jímž mu nebyl přiznán válečný důchod. V září 1993 bylo nařízeno jednání na leden 1994. Rozsudkem z ledna 1994, který byl stěžovateli doručen v květnu 1995, soud prohlásil jeho žalobu za nepřípustnou. Stěžovatelovo odvolání podané v říjnu 1995 tentýž soud prohlásil za nepřípustné rozsudkem vydaným v listopadu 1997, který byl v následujícím měsíci uložen v soudní kanceláři.

Právní posouzení – článek 6 odst. 1: Zkoumané období začalo běžet v dubnu 1991 a skončilo v prosinci 1997, řízení tedy trvalo bezmála šest let a osm měsíců. Od června 1987 Soud vynesl 65 rozsudků, v nichž konstatoval porušení tohoto ustanovení v důsledku překročení „přiměřené lhůty“ v občanskoprávním a ve více než 1 400 případech dospěl k podobnému závěru Výbor ministrů na základě zprávy Komise. Frekvence výskytu těchto porušení naznačovala, že celkové množství shodných porušení musí být tak vysoké, že zřejmě ukazuje na dosud neřešený trvalý stav, proti němuž neexistují vnitrostátní prostředky nápravy. Takovéto nahromadění případů porušení představovalo praxi neslučitelnou s Úmluvou. S ohledem na tuto praxi byla délka řízení v tomto případě nepřiměřená.

Závěr: porušení (jednomyslně).